

Φορολογικές Διαφορές- Προσβολή Ατομικής Ειδοποίησης Καταβολής Υπερημερίας: Προϋποθέσεις και μέσα δικαστικής προστασίας

Σύμφωνα με το άρθρο 217 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (Α' 97), ορίζεται ότι «1. Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, ...», ενώ στο άρθρο 224 Κ.Δ.Δ., όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από το άρθρο 15 του ν.4816/2021 (Α' 118), ότι: «1. Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη κατά το νόμο και την ουσία, στα όρια της ανακοπής, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημά της. 2. Κατ' εξαίρεση, ο κατά το νόμο έλεγχος της προσβαλλόμενης πράξης χωρεί και αυτεπαγγέλτως, εκτεινόμενος στο σύνολό της, προκειμένου να διακριβωθεί: α) αν η πράξη έχει εκδοθεί από αναρμόδιο όργανο, ή β) αν υπάρχει παράβαση δεδικασμένου. 3. Κατά τον έλεγχο του κύρους των προσβαλλόμενων με την ανακοπή πράξεων της εκτέλεσης, δεν επιτρέπεται ο παρεμπίπτων έλεγχος της νομιμότητας προηγούμενων πράξεων της εκτέλεσης. 4. Στην περίπτωση της ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης, επιτρέπεται ο παρεμπίπτων έλεγχος, κατά το νόμο και τα πράγματα, του τίτλου βάσει του οποίου έγινε η βεβαίωση, εφόσον δεν προβλέπεται κατ' αυτού ένδικο βοήθημα που επιτρέπει τον έλεγχό του κατά το νόμο και την ουσία ή δεν υφίσταται σχετικώς δεδικασμένο. 5. Ισχυρισμοί, που αφορούν την απόσβεση της απαίτησης για την ικανοποίηση της οποίας επισπεύδεται η εκτέλεση, μπορούν να προβάλλονται με την ευκαιρία άσκησης ανακοπής κατά της πράξης ταμειακής βεβαίωσης ή οποιασδήποτε πράξης της εκτέλεσης, πρέπει δε να αποδεικνύονται αμέσως. Ισχυρισμοί που αφορούν παραγραφή της αξίωσης του Δημοσίου για επιβολή φόρου ή τέλους μπορούν επίσης να προβληθούν με την ευκαιρία άσκησης ανακοπής για πρώτη φορά, εφόσον δεν έχουν προταθεί και κριθεί από άλλο δικαστήριο με ισχύ δεδικασμένου» και στο άρθρο 225 Κ.Δ.Δ. ότι: «Το δικαστήριο, αν διαπιστώσει παράβαση νόμου ή ουσιαστικές πλημμέλειες της προσβαλλόμενης πράξης, προβαίνει στην ολική ή μερική ακύρωση ή στην τροποποίησή της. Σε διαφορετική περίπτωση, προβαίνει σε απόρριψη της ανακοπής».

Περαιτέρω, σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε. – ν.δ. 356/1974, Α' 90), όπως ίσχυε για τις οφειλές, για τις οποίες αποκτήθηκε

νόμιμος τίτλος έως 1η.1.2014, ήτοι πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο 7 του ν. 4224/2013 (ΦΕΚ Α΄ 288), ορίζεται, στο άρθρο 2 ότι: «1. Η είσπραξις των δημοσίων εσόδων ανατίθεται εις τα Δημόσια Ταμεία ...ενεργείται δε δυνάμει νομίμου τίτλου ... 2. Νόμιμος τίτλος είναι: α) Η κατά τους κειμένους νόμους βεβαίωσις και ο υπό των αρμοδίων Διοικητικών ή ετέρων αρμοδίων κατά νόμον Αρχών προσδιορισμός του εισπρακτέου ποσού, του είδους του εσόδου και της αιτίας δι' ην οφείλεται ...» και στο άρθρο 4 ότι: «1. Άμα τη βεβαιώσει ποσού τινός εις το Δημόσιον Ταμείον ως δημοσίου εσόδου ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου υποχρεούται επί πειθαρχική αυτού ευθύνη να αποστείλῃ προς τον οφειλέτην ατομικήν ειδοποίησιν, δυνάμενος και να κοινοποιήσῃ τούτην, περιέχουσαν τα στοιχεία του οφειλέτου, το είδος και το ποσόν του χρέους, το οικονομικόν έτος εις ο ανήκει τούτο, τον αριθμόν και την χρονολογίαν του τριπλοτύπου βεβαιώσεως και την χρονολογίαν πληρωμής του χρέους ή εκάστης δόσεως εις περίπτωση καταβολής εις δόσεις. ...».

Εξάλλου, στον ίδιο Κώδικα, όπως **οι διατάξεις του τροποποιήθηκαν από το ν. 4224/2013**, ορίστηκε στο άρθρο 4 ότι: «1. Με την εξαίρεση των φόρων και των λοιπών δημοσίων εσόδων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013) ... μετά την καταχώριση του χρέους ως δημοσίου εσόδου κατά τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 3, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει ατομική ειδοποίηση, την οποία, είτε αποστέλλει ταχυδρομικά στον οφειλέτη και στα συνυπόχρεα πρόσωπα είτε την κοινοποιεί σε αυτούς σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 4174/2013. Στην ατομική ειδοποίηση αναφέρονται τα στοιχεία και ο αριθμός φορολογικού μητρώου, εφόσον υπάρχει, του οφειλέτη, το είδος και το ποσό του χρέους, συμπεριλαμβανομένων των τόκων που έχουν ήδη υπολογισθεί κατά την κείμενη νομοθεσία, ο αριθμός και η χρονολογία καταχώρισης του χρέους ως δημοσίου εσόδου ή ο τίτλος στον οποίο βασίζεται το χρέος, ο χρόνος και ο τρόπος καταβολής αυτού, η μνημία ότι από την επομένη ημέρα της λήξης της νόμιμης προθεσμίας καταβολής του χρέους και μέχρι την τελική εξόφληση αυτού υπολογίζονται οι τόκοι και το πρόστιμο του άρθρου 6 του παρόντος...». Περαιτέρω, στον **Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Κ.Φ.Δ.) [ν.4174/2013, Α'170]**, ως **ίσχυε πριν την έναρξη ισχύος του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν.4987/2022 (Α' 206/4.11.2022)**, ορίζεται στο άρθρο 2 ότι: «Οι διατάξεις του Κώδικα ισχύουν για τα εξής δημόσια έσοδα: α. Φόρο Εισοδήματος. β. Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.). γ. Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.ΙΑ). δ. ...ε. Φόρους, τέλη, εισφορές ή χρηματικές κυρώσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα του Κώδικα και κάθε

άλλο φόρο, τέλος, εισφορά ή χρηματική για τη βεβαίωση ή είσπραξη των οποίων, κατά την έναρξη ισχύος του Κώδικα, εφαρμόζονται ανάλογα οι αντίστοιχες διατάξεις των φορολογιών των περιπτώσεων α' και β'. στ. Χρηματικές κυρώσεις και τόκους, οι οποίοι προβλέπονται από τον Κώδικα ...».

Περαιτέρω, στο άρθρο 45 του ίδιου ως άνω Κώδικα ορίζεται ότι: «1. Η είσπραξη των φόρων και των λοιπών εσόδων του Δημοσίου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα πραγματοποιείται δυνάμει εκτελεστού τίτλου. 2. Εκτελεστοί τίτλοι από το νόμο είναι: α) στην περίπτωση άμεσου προσδιορισμού φόρου, ο προσδιορισμός του φόρου, όπως προκύπτει ταυτόχρονα με την υποβολή της δήλωσης, β) στην περίπτωση διοικητικού προσδιορισμού φόρου, η πράξη προσδιορισμού του φόρου ζ) σε περίπτωση επιβολής προστίμων οι αντίστοιχες πράξεις», στο άρθρο 47 ότι: «1. Σε περίπτωση μη καταβολής των ποσών που αναφέρονται στην πράξη προσδιορισμού του φόρου ή στην πράξη επιβολής προστίμων ή στην πράξη εκκαθάρισης του φόρου μετά την έκδοση οριστικής δικαστικής απόφασης μέχρι την προβλεπόμενη σε αυτά ημερομηνία πληρωμής η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί στον φορολογούμενο ατομική ειδοποίηση καταβολής των οφειλών του που δεν έχουν καταβληθεί εντός των νομίμων προθεσμιών πριν τη διενέργεια οποιασδήποτε πράξης εκτέλεσης σύμφωνα με όσα ορίζονται στα επόμενα άρθρα του Κώδικα. 2. ... 3. Στην ατομική ειδοποίηση αναφέρονται: α) το ονοματεπώνυμο ή επωνυμία και τα στοιχεία του φορολογουμένου, β) ο Α.Φ.Μ. του φορολογουμένου, εφόσον έχει εκδοθεί, γ) η ημερομηνία έκδοσης της ατομικής ειδοποίησης καθώς και παραπομπές στους αντίστοιχους εκτελεστούς τίτλους, συμπεριλαμβανομένων σχετικών προθεσμιών, ημερομηνιών καταβολής και αριθμού δόσεων, δ) το είδος και το ποσό των οφειλόμενων φόρων, των τόκων, των προστίμων και η φορολογική περίοδος ή περίοδοι ή οι φορολογικές υποθέσεις που αφορούν αυτά, με εξαίρεση αυτά για τα οποία ισχύει νόμιμη ή δικαστική αναστολή πληρωμής, ε) η εντολή καταβολής των ποσών αυτών, στ) ο τρόπος πληρωμής των ανωτέρω, ζ) ο όρος ότι οι τόκοι συνεχίζουν να υπολογίζονται μέχρι την τελική εξόφληση της οφειλής, η) ο όρος ότι εφόσον ο φορολογούμενος δεν προβεί σε εξόφληση εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της ατομικής ειδοποίησης, η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί σε διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης των ποσών που αναφέρονται σε αυτή, εκτός εάν ο φορολογούμενος υπαχθεί σε πρόγραμμα ρύθμισης οφειλών εντός τριάντα (30) ημερών ...» και στο άρθρο 48 παρ. 4 ότι «Αναγκαστική εκτέλεση δεν διενεργείται για οφειλές, η

πληρωμή των οποίων τελεί σε νόμιμη ή δικαστική αναστολή και για όσο χρόνο αυτή διαρκεί.».

Εξάλλου, στο **άρθρο 73 του Κ.Φ.Δ.**, όπως αναριθμήθηκε το άρθρο 67 με το άρθρο 8 του ν. 4347/2015 (Α' 129), ορίζεται ότι: «*Ο παρών Κώδικας τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2014 εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις κατ' ιδίαν διατάξεις*», ενώ στο **άρθρο 72 του ιδίου Κώδικα**, όπως αναριθμήθηκε το άρθρο 66 με τον ίδιο ως άνω νόμο, ορίζει στην παρ. 13 ότι: «Οι διατάξεις του άρθρου 47 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας εφαρμόζονται για οφειλές για τις οποίες αποκτάται εκτελεστός τίτλος από την 1.1.2014 και εφεξής».

Περαιτέρω, όπως έχει κριθεί (ΣτΕ ΕΑ 215 - 217/2016), υπό την ισχύ του προγενέστερου των διατάξεων του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας [(Κ.Φ.Δ.), ν. 4174/2013 «Φορολογικές διαδικασίες και άλλες διατάξεις» (Α' 170)] νομοθετικού καθεστώτος (άρθρα 2 παρ. 2, 4 παρ. 1, 5 παρ. 1 και 7 του Κ.Ε.Δ.Ε.), προβλεπόταν, ως όρος νομιμότητας για τη λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος οφειλέτη του Δημοσίου, η ταμειακή (εν στενή εννοία) βεβαίωση του χρέους, ήτοι η καταχώρισή του στο οικείο βιβλίο εισπρακτέων εσόδων, διενεργούμενη μετά την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας άσκησης προσφυγής κατά του νόμιμου τίτλου ή την απόρριψη της ασκηθείσας κατ' αυτού προσφυγής, η οποία και μόνο φέρει εκτελεστό χαρακτήρα, σε αντίθεση με την κατ' άρθρο 4 του Κ.Ε.Δ.Ε. ατομική ειδοποίηση, που ακολουθεί τη νομότυπη ταμειακή βεβαίωση του ποσού του χρέους του οφειλέτη του Δημοσίου και αποσκοπεί στο να γνωστοποιηθεί στον οφειλέτη το χρέος του και η αιτία του, ούτως ώστε να δυνηθεί αυτός να στραφεί με τα ένδικα μέσα που προβλέπει ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας, (ανακοπή και αναστολή εκτέλεσης), κατά της πράξης ταμειακής βεβαίωσης ή να προβεί σε ρύθμιση του χρέους του (βλ. ΣτΕ 1074/2017, 2701/2011, 1705/2008).

Από τη συνδυαστική ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 217 του Κ.Δ.Δ. και του άρθρου 4 παρ. 1 του Κ.Ε.Δ.Ε. συνάγεται ότι ανακοπή στρεφόμενη κατά ατομικής ειδοποίησης μπορεί να θεωρηθεί ότι στρέφεται κατά της οικείας ταμειακής βεβαίωσης, η οποία, σε περίπτωση ευδοκίμησης της ανακοπής, είναι δεκτική ακύρωσης (πρβλ.ΣτΕ 3279, 2999/2013, 4411/2011).

Ωστόσο, η διαδικασία αυτή αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις του ανωτέρω Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, οι οποίες εφαρμόζονται αποκλειστικώς για **την είσπραξη των δημοσίων εσόδων που προέρχονται από φορολογικές οφειλές**. Από τις διατάξεις αυτές (άρθρα 2, 30, 45, 46, 47 και 48 του Κ.Φ.Δ.) προκύπτει ότι η έκδοση της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 47 του Κ.Φ.Δ. ατομικής ειδοποίησης, επαγόμενη την επέλευση σοβαρών έννομων συνεπειών σε βάρος του υπόχρεου φορολογικής οφειλής, αποτελεί τη μόνη εκτελεστή πράξη, η οποία εκδίδεται κατά το στάδιο που προηγείται της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης προκειμένου να εισπραχθεί η οφειλή και, κατ' ακολουθία, ασκείται παραδεκτώς κατά αυτής η προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 217 του Κ.Δ.Δ. ανακοπή.

Περαιτέρω, από τις προπαρατεθείσες διατάξεις των άρθρων 217 παρ. 1 περ. α' και 224 παρ. 4 του Κ.Δ.Δ. συνάγεται ότι το δικαστήριο που δικάζει ανακοπή κατά πράξης ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου δεν μπορεί να εξετάσει λόγο ανακοπής που αμφισβητεί το κατ' ουσίαν βάσιμο της απαίτησης του επισπεύδοντος την αναγκαστική εκτέλεση στην περίπτωση που ο ανακόπτων έχει δικαίωμα άσκησης προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου που αποφαινεται με δύναμη δεδικασμένου κατά του νομίμου τίτλου (βλ. Σ.τ.Ε. 4432/2011, 1825/2010, 2982/2007). Κατ' εξαίρεση, ωστόσο, σύμφωνα, ειδικότερα, με την παρ. 5 του άρθρου 224 του Κ.Δ.Δ., εξετάζεται, σε οποιοδήποτε στάδιο και αν προβληθεί, ισχυρισμός που αφορά την κάθε μορφής απόσβεση της οφειλής για την οποία επισπεύδεται η εκτέλεση, συμπεριλαμβανόμενης της παραγραφής τόσο της ίδιας της απαίτησης, επί της οποίας ερείδεται ο νόμιμος τίτλος όσο και του δικαιώματος περί είσπραξής της (βλ. ΣτΕ 2196-7/2023, 392/2017, κ.ά.), εφόσον όμως αποδεικνύεται αμέσως (βλ. ΣτΕ 567/2024, 392/2017) και το καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο δεν έχει ήδη κρίνει το κατ' ουσία βάσιμο της οφειλής και την τυχόν παραγραφή της (βλ. ΣτΕ 1980/2009).

Επειδή, στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (Α' 97) ορίζεται, στο άρθρο 217 ότι: « 1. Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά : α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) της κατασχετήριας έκθεσης, γ) ...», στο άρθρο 228 ότι: «1. Η προθεσμία άσκησης, καθώς και η άσκηση

της ανακοπής δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης ... Στις περιπτώσεις α', β' και δ' του άρθρου 217 και για όσο χρόνο εκκρεμεί η ανακοπή μπορεί να υποβληθεί από τον ανακόπτοντα αίτηση για την αναστολή της εκτέλεσης των προσβαλλόμενων πράξεων. 2. Καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο, για την εκδίκαση της αίτησης της προηγούμενης παραγράφου, είναι το κατά το άρθρο 218 δικαστήριο, εφόσον σε αυτό εκκρεμεί η ανακοπή, το οποίο και εκδικάζει την αίτηση κατά τη διαδικασία των διατάξεων των άρθρων 200 έως και 209, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως», στο άρθρο 200, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 17 του ν. 3659/2008 (Α' 77), ότι: «Σε κάθε περίπτωση που η προθεσμία ή η άσκηση της προσφυγής δεν συνεπάγεται κατά νόμο την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης εκτελεστής ατομικής διοικητικής πράξης και εφόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει χορηγηθεί αναστολή από την αρμόδια διοικητική αρχή, μπορεί, ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε την προσφυγή, να ανασταλεί, με συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της πράξης αυτής.», στο άρθρο 202, όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση της παρ. 2 αυτού με το άρθρο 27 του ν. 4446/2016 (Α' 240), ότι: «**1. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή μόνο εφόσον ο αιτών επικαλεσθεί και αποδείξει ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη ή αν το δικαστήριο εκτιμά ότι το ένδικο βοήθημα είναι προδήλως βάσιμο. 2.** Ειδικώς επί φορολογικών, τελωνειακών και διαφορών με χρηματικό αντικείμενο, το δικαστήριο μπορεί, με την απόφασή του, να ορίσει ότι το ανασταλτικό αποτέλεσμα δεν καταλαμβάνει τη λήψη ενός ή περισσότερων αναγκαστικών μέτρων είσπραξης ή διοικητικών μέτρων, για τον εξαναγκασμό ή τη διασφάλιση της είσπραξης της οφειλής, επί συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων του αιτούντος, τα οποία αναφέρονται στην απόφαση. 3. Σε κάθε περίπτωση, η αίτηση απορρίπτεται: α) εάν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης είναι ανεπανόρθωτη, β) αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημόσιου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος. γ) Αν η δήλωση που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 203 έχει ουσιώδεις παραλείψεις ή ανακρίβειες. 4. ...» και στο άρθρο 203 ότι: «**1. Η αίτηση αναστολής, εκτός από τα στοιχεία που προβλέπει το άρθρο 45, πρέπει να αναφέρει τους συγκεκριμένους λόγους που δικαιολογούν την αναστολή. 2. ...** Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, μαζί με την αίτηση αναστολής συνυποβάλλεται και

επικυρωμένο αντίγραφο της προσφυγής. Στις διαφορές του προηγούμενου εδαφίου, η αίτηση αναστολής περιλαμβάνει με ποινή το απαράδεκτο της ασκήσεώς της, κατάσταση στην οποία ο αιτών δηλώνει: α) το παγκόσμιο εισόδημά του από κάθε πηγή και β) την περιουσιακή του κατάσταση στην Ελλάδα και οπουδήποτε στην αλλοδαπή. Αν ο αιτών είναι φυσικό πρόσωπο, δηλώνεται και το παγκόσμιο εισόδημα από κάθε πηγή, καθώς και η περιουσιακή κατάσταση οπουδήποτε στην Ελλάδα και στην αλλοδαπή του ή της συζύγου και των ανηλίκων τέκνων. Αν ο αιτών είναι νομικό πρόσωπο, δηλώνεται και το παγκόσμιο εισόδημα από κάθε πηγή, καθώς και η περιουσιακή κατάσταση οπουδήποτε στην Ελλάδα και στην αλλοδαπή συνδεδεμένου νομικού προσώπου με τον αιτούντα ...».

Επειδή, κατά την έννοια της ως άνω διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 202 του Κ.Α.Δ., ως ανεπανόρθωτη βλάβη, η αποσόβηση της οποίας καθιστά, σύμφωνα με τα άρθρα 20 παρ. 1, 94 και 95 του Συντάγματος, επιβεβλημένη την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας, νοείται όχι μόνον η κατά κυριολεξία μη αναστρέψιμη, αλλά και εκείνη της οποίας η αποκατάσταση, ενόψει του μεγέθους της, σε συνδυασμό με τη γενική οικονομική κατάσταση του αιτούντος και τις ειδικότερες συνθήκες υπό τις οποίες αυτός τελεί, είναι για τον τελευταίο δυσχερής σε τέτοιο βαθμό, ώστε να αδυνατεί πράγματι να την επιτύχει (ΣτΕ ΕΑ 496/2011 Ολομ.). Μόνη, δε, η οικονομική ζημία δεν συνιστά ανεπανόρθωτη βλάβη, ικανή να δικαιολογήσει την αποδοχή αίτησης αναστολής εκτέλεσης, εκτός αν αποδεικνύεται ότι η προκαλούμενη (από την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης) ζημία έχει τέτοια έκταση, ώστε να προκαλεί ανεπανόρθωτο ή δυσχερώς επανορθώσιμο οικονομικό κλονισμό του αιτούντος ή στέρηση των μέσων βιοπορισμού του (ΣτΕ ΕΑ 142/2022, 172/2020 κ.ά.). Στην περίπτωση δε αυτή, προκειμένου να διαταχθεί η αναστολή εκτέλεσης, απαιτείται ο αιτών να αποδεικνύει αφενός την οικονομική του κατάσταση, την περιουσιακή του επιφάνεια και τις ειδικότερες συνθήκες υπό τις οποίες τελεί, αφετέρου τις περαιτέρω βλαπτικές συνέπειες που θα επιφέρει η τυχόν εκτέλεση της προς αναστολή πράξης (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 45/2016, 248/1999, 445/1998).